

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Εν Ἑλλάδι... Δρ. γ. 3.—

Εν τῇ Ἀλλοδαπῇ... 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτόν... 15

261—Γραφεῖον δδ. Ἐρμού—261

Ἐάν κατέχωμεν ἀγαθὰ καὶ πλούτη δὲν πρέπει νὰ κατεχόμεθα ὑπ' αὐτῶν δυνάμεθα νὰ μεταχειριζόμεθα ταῦτα ὡς ἀνὴρ πρὸς δόξῃσιν, ἀλλ' οὐχὶ ὡς στεφάνους νὰ περιβάλλωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς μετ' αὐτῶν δυνάμεθα ὡς δοκίμοι μεταχειριζόμεθα ταῦτα ὡς βασιληίαν, νὰ βαίνωμεν στηριζόμενοι ἐπ' αὐτῶν, ζητούντες τὴν ὑπεράνω ἡμῶν χώραν, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ φοβώμεν ἡμᾶς αὐτοὺς δι' αὐτῶν, ἢ νὰ φέρομεν αὐτὰ ὡς βάρη ἐπὶ τῆς βίχης ἡμῶν δυνάμεθα νὰ μεταχειριζόμεθα ταῦτα εἰς ἐνθάρρυνσιν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ ἐχῶμεν πεποιθῆσιν ἐπ' αὐτῶν, πρέπει νὰ θεωρῶμεν ταῦτα ὡς παρακολυθήματα, ἀλλ' οὐχὶ νὰ στηρίζωμεν ἐπ' αὐτῶν τὴν κυριωτέραν αἰδακτονίαν ἡμῶν. Ὡς αἱ μέλισσαι καίτοι ζῶσαι ἐν μέσῳ τῶν μελιτῶν καὶ τοῦ κηροῦ, οὐδ' ὅμως ἐγγιζοῦσι τὰς σπέρμας αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἰσχύος οὐσίας, ἥτις καλεῖται τὴν θελκτήριον αὐτῶν πηλὴν καὶ τὴν ἐλαφρὰν αὐτῶν διάβασιν ἀπὸ ἀθήνης εἰς ἀθος, οὕτω καὶ οἱ χριστιανοὶ οἱ ζῶντες ἐν τῇ ἀφθονίᾳ ἐπιγειῶν ἀγαθῶν, ὡς ἐν κυβέλῃ μέλιτος, πρέπει νὰ προσέχωσι λίαν ὅπως οὐδὲν ἐγκόμισαν κολήσῃ ἐπὶ τῶν διαθέσεων αὐτῶν, αἱτίνας εἶναι οἱ πτέρυγες τῆς ψυχῆς, καὶ ὅπως δύνανται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνύψωσιν αὐτῶν καὶ ἐξέγερσιν τῶν καρμῶν αὐτῶν πρὸς οὐράνια ἀντικείμενα, ἢ νὰ καταπαύσῃ τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ λογισμοῦ αὐτῶν εἰς τὸ ἔχειν τὸν νοῦν προσηλωμένον ἐπὶ τῶν ὑποσχέσεων καὶ μυστηρίων τοῦ Εὐαγγελίου, ὅπου πρέπει νὰ ἦ ἡ κυριωτέρα ἐπασχολήσις καὶ τέρψις τῆς διανοίας αὐτῶν.

ΠΕΡΙ ΑΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἡ ἱστορία τοῦ ἀδάμαντος εἶναι ποικίλη. Ἐχει γημικὴν καὶ ἐμπορικὴν, μεταλλουργικὴν καὶ μυθικὴν ἱστορίαν. ἔχει δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, προσωπικὴν ἱστορίαν, περιλαμβάνουσαν τὰς διάφορας τύπας τῶν λίθων ἱστορίαν περὶ τομῆς καὶ νοθείας τοῦ ἀδάμαντος,

περὶ ἀνακάλυψός καὶ κλοπῆς τοῦ ἀδάμαντος. Ἡ ἀρχαιστάτη γνῶσθις πατρὸς τοῦ πολιτικῆς τοῦτου λίθου λέγεται ἡ Ἰνδική. Ἐκ ταύτης προσχώρησε πρὸς δυσμὰς καὶ ἔφθασε μέχρι τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες μεταξὺ τῶν πολλῶν ἀξιοσημειωτῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων, διακρίνον τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σκληρότητα, ὡς τὴν μόνην δι' ἧς ἠδύνατο εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διακρίνηται καὶ νὰ πιστοποιηθῆι ἡ γνησιότης αὐτοῦ. Ἐδώκαν αὐτῷ τὸ ὄνομα ἀδάμας, ἀκατάβλητος καὶ εἶδον μέθους εἰς περιγραφὴν τῆς ἰδιότητος αὐτοῦ ταύτης, οἵτινες ἐκυκλοφόρουν ἀνευ ἀντιρρήσεως ἐπὶ πολλὰς ἑκατοντάδας ἐτῶν. Τοιαύτη ἦν ἡ σκληρότης τοῦ γνησίου ἀδάμαντος, ἰσχυρίζονται οἱ Ἕλληνες, ὥστε ἡ προσπάθεια τῆς θραύσεως αὐτοῦ μεταξὺ σφύρας καὶ ἀκρονος ἀπέβαινε, οὐχὶ εἰς τὴν θραυσίν τοῦ λίθου, ἀλλ' εἰς τὴν διάρρηξιν τοῦ μετάλλου πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρίστων ἀδάμαντων ἐθυσιάζοντο, ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, εἰς τὴν τυφλὴν ταύτην παράδοσιν τῆς ἐπικινδύνου ταύτης διὰ τοῦ σιδήρου δογμασίας. Ἰππύρχην, ἔλεγον, μία μέθοδος δι' ἧς ἢ ἄλλως τε ἀπτήτης αὐτῆ ἀντίστασις ἠδύνατο νὰ καταβληθῆ. Ἡ ἐμβαπτισίς αὐτοῦ ἐντὸς θερμοῦ αἵματος αἰγὸς καθίστα τὸν ἀδάμαντὰ κατὰβλητὸν ὑπὸ τῶν κτύπων τῆς σφύρας, καὶ τοι καὶ τότε, ὡς ὁ Καλλιπύδης ἦρας ἐν τῇ πολιορκίᾳ τῶν Θηβῶν, ἐπροσπάθει νὰ περιλάβῃ τὸν πειρμονα αὐτοῦ ἀντίπαλον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καταστροφὴν.

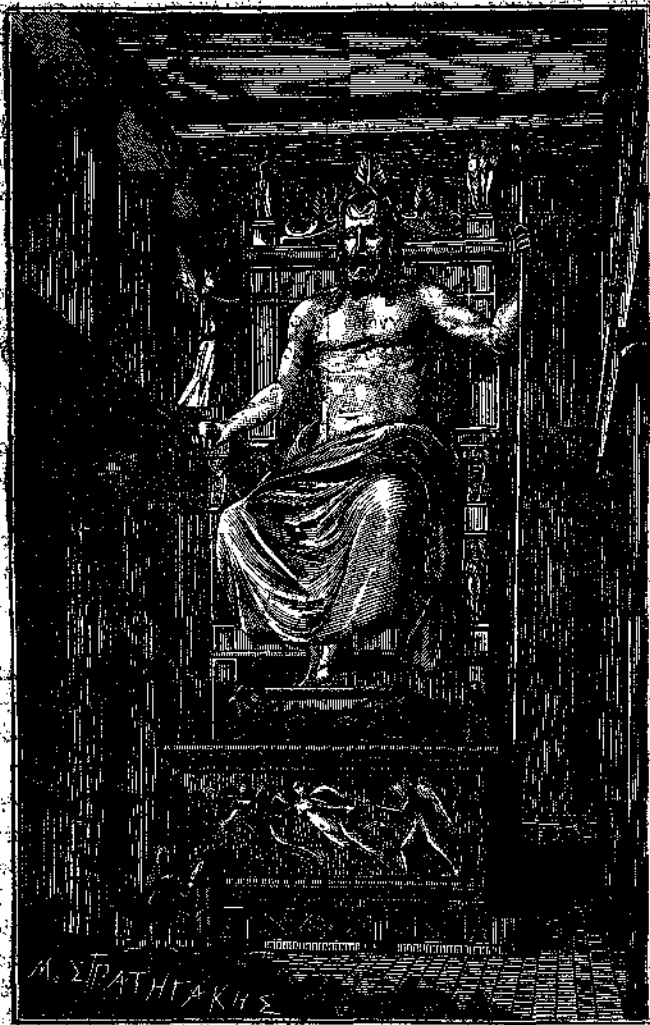
Νῦν ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ἀδάμας, καίτοι ἡ σκληρότερα τῶν γνωστῶν οὐσιῶν, εἶναι καὶ ἡ μάλλον θρίπτουσα, διότι ἔχει φυσικὴν τὴν διάδοξιν διὰ τῆς ὁποίας χωρίζεται μετὰ μεγίστης εὐκολίας. Ὄταν τὸ Κοχινόυρ ἐκόπη πάλιν τὸ 1853, ὁ τεχνίτης εἰς οὗ τὴν φροντίδα εἶχεν ἐμπιστευθῆ τὸ ἔδωκε διαρκούσης τῆς ἐργασίας εἰς τινα τῶν πελατῶν αὐτοῦ νὰ τὸ παρατηρήσῃ, ὅστις ἀπροσέκτως τὸ ἀφῆκε νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Ὁ τεχνίτης βλέπων τούτο νὰ πίπτῃ, κατετάραχθη, διότι εἶπεν ὅτι ἐάν ὁ ἀδάμας πίπτων

Ο διάδοχος αικτωρ ήταν ο Λουδοβίκος Ναπολέων Πάντων των ηγεμόνων της Γαλλίας από 1773, αυτός έπυχε της μακροτάρας βασιλείας ως πρόεδρος και αυτοκράτωρ. Γάσσονταί ούτοι ως εξής: Λουδοβίκος ΙΣΤ', 18 έτη.—Ναπολέων Α', 15 έτη.—Λουδοβίκος ΙΗ', 9 έτη.—Κάρολος Ι', 6 έτη.—Λουδοβίκος Φίλιππος, 18 έτη.—Λουδοβίκος Ναπολέων, 22 έτη.

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΣ ΖΕΥΣ

Ο Όλυμπος Ζεύς έργον του πρώτου και άριστου εν τοις αγάλματοποιίς τεχνίτου, Φειδίου του Αθη-

της άριστεράς σκήπτρον εκ διαφόρων πολυτίμων μετάλλων. Επί της κορυφής του σκήπτρου ήτο ο άετός. Ο θρόνος, έφ' ου ο Ζεύς εκάθητο, έστηρίζετο επί τεσσάρων ποδών και επί τεσσάρων κίωνων, ίσων προς τους ποδάς. Ητο δε κατεσκευασμένος εκ χρυσού, ελέφαντος, έβένου και άλλων πολυτίμων λίθων και έκοσμείτο διά ζωγραφιών και αναγλύφων. Επί του άνωτάτου μέρους του θρόνου υπήρχον ένθεν μιν αι τρεις Χάριτες, ένθεν δε αι τρεις Ώραι. Οί πόδες του Διός έστηρίζοντο επί ύποποδίου ή θρονίου, έχοντες λεόντας χρυσούς και τον Θησέα προς τας Αμαζόνιας αγωνιζόμενον. Επί δε του βάθρου, του

Ο Όλυμπος Ζεύς.

ναίου, ήτο εκ των θαυμασιωτάτων και περιφανεστάτων έργων της αρχαϊότητος, ήτο άριστούργημα χειρός ανθρωπίνης, ου άνωτέρου ουτε έγένετο ουτε θα γείνη. Ο πάντοδύναμος και παντοκράτωρ Ζεύς, ο πατήρ άνδρών και θεών, εκ χρυσού και ελέφαντος τεποιημένος, παρίστατο καθήμενος επί θρόνου, σχεδόν 40 ποδ. ύψηλος. Και έφερνν επί μιν της δεξιάς χειρός Νίκην επίσης εκ χρυσού και ελέφαντος, επί δε

άνεχόντος τον θρόνον, ήσαν θεών αγάλματα. Επί των ποδών του Διός ο Φειδίας επέγραψε ταδε: Φειδίας Χαρυίδου υιός Αθηναίος μ' έποίησεν. Ο θεώμενος τον Όλυμπιον Δία καταλαμβάνετο υπό θαυμασάου, διότι ο τεχνίτης κατώρθωσε να εικονισή την θεότητα εν όλω τω μεγέθει της σοφίας και αγαθότητος αυτής. Την παράστασιν της θεότητας ήρυσάτο ο Φειδίας εκ των επομένων του Όμηρου στίχων

Η και κυανέησιν επ' όρροις νύσσε Κρονίων
Αμυρθείαι δ' άρα χαιται έπερρώσαντ' άνακτος
κρατός άπ' άθανάτοιο μέγαν δ' έλέλιξεν Όλυμπον.

Τουαύτη δε ήτο η παράστασις της θεότητας, ώστε έρρήθη, ότι η ο θεός κατέβη επί την γην η ότι ο Φειδίας ανήλθεν εις τον ουρανόν. Η Όλυμπια, εν η ευρίσκετο ο Ζεύς του Φειδίου, ήτο μάλλον περισπούδαστος δι' αυτόν η δια τους Όλυμπιακούς αγώνιας και οι επισκεπτόμενοι αυτήν επισκέπτοντο μάλλον δια τον Δία η δια τα άλλα αξιοπερίεργα, άτινα περιείχεν. Δυστυχής θεωρείτο, όστις δεν κατώρθωνεν επί της ζωής του να ιδή άπαξ τουλάχιστον τον Όλυμπιον Δία.

Πότε και πως εξηφανίσθη ο Όλυμπος Ζεύς, δεν εινε βέβαιον ότι πολλάκις πολλοί ιερόσυλοι επέβαλον άνοσίους χείρας επί του αγάλματος, ότι οι Ρωμαίοι επειράθησαν να μετακομίσωσιν αυτό εις Ρωμην, εινε βέβαιον. Αλλ' ότι το άγαλμα μετεκομίσθη εις Κωνσταντινούπολιν επί Θεοδοσίου του μεγάλου και συγκατεστράφη μετά των ανακτόρων εκ τινος πυρκαϊάς, δεν εινε διόλου πιθανόν. Πιθανότερον εινε ότι το άγαλμα συγκατεστράφη μετά του ναού εμπρησθέντος επί Θεοδοσίου του Μικρού. Πλείοτερα περι του Όλυμπίου Διός διαλαμβάνομεν εν ιδίω τεύχει.

K. ΝΕΣΤΟΡΙΑΝΗΣ

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.

Εν τή έκθέσει του κ. Ρασιελί επί του προϋπολογισμού των ταχυδρομείων και τηλεγραφών δια το έτος 1880, εϋρηνται λίαν ενδιαφέρουσαι λεπτομέρειαι επί της ανάπτυξεως των τηλεγραφικών γραμμών εν Γαλλία. Ο αριθμός των τηλεγραφικών γραμμών εν Γαλλία ειναι περίπου 5000, ώστε αντίστοιχί εν γραμμίον ανά 7500 κατοίκους και ανά 100 τετραγ. χιλόμετρα επιφανείας. Εν Έλβετία υπάρχει εν γραμμίον ανά 2500 κατοίκους και ανά 36 τετραγ. χιλόμετρα.

Το μήκος του γαλλικού συμπλέγματος περιβάλλει κατά εν και ήμισυ την περιφέρειαν του κύκλου της γης και το μήκος των συρμάτων δύναται να περιβάλη δις η τρις την περιφέρειαν της γης.

Η ανάπτυξις του πλήρους συμπλέγματος των Ηνωμένων Πολιτειών ειναι ίση προς το μήκος των γαλλικών γραμμών, και το μήκος των συρμάτων των Ηνωμένων Πολιτειών περιβάλλει πλέον η έννεάκις τον κύκλον της γης. Εν συντόμω δε η παγκόσμιος τηλεγραφική συγκοινωνία έχει συμπλέγμα, ου η συνολος ανάπτυξις περιβάλλει την γην τριακοντα και τρεις φορές.

Το σύγολον των αποσταλέντων τηλεγραφημάτων το έτος τουτο ανήλθεν εις 115,000,000.

Ο αριθμός των τηλεγραφημάτων ανά 100 κατοίκους έφθασε εις τους εξής αριθμούς: Έλβετία 70,

Μεγ. Βρετανία 67, Ην. Πολιτεία 74, Κάτω χώρα 49, Βέλγιον 43, Νορβηγία 32, Γαλλία 81, Δανία 28, Γερμανία 25, Έλλάς 24, Αυστρια 19, Ιταλία 16, Ούγγαρία 15, Ρωμανία 13, Πορτογαλλία 10, Ρωσία 5, Ιαπωνία 3.

Όσον άφορά εις τους Παρισίους ευρίσκομεν ότι απεστάλησαν τηλεγραφήματα 200 ανά έκαστον κάτοικον.

Ο ΚΑΔΡΙ ΠΑΣΑΣ.

Η ανάβασις του Καδρι πασά, ου την εικόνα παρατίθεμεν σήμερα, εις την πρωθυπουργικήν έδραν, όφειλε-

ται εις την πτώσιν των συντηρητικών εν Αγγλία. Ούτος ήτον ύπουργός του εμπορίου η εξακολουθεί έτι τηρών το χαρτοφυλάκιον τουτο. Έχει ικανήν παιδείαν, λαλει τέσσαρας γλώσσας αραβικήν, περσικήν, γαλλικήν και αγγλικήν. Υπόηξε διοικητής διαφόρων επαρχιών, ιδία δε της του Βαγδατίου, ύπουργός των εσωτερικών κατά την πτώσιν του Χαϊρεδίν και έχει ηλικίαν πενήκοντα περίπου έτών.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ.

Υποθέσωμεν τίνα εν ηλικία δεκαπέντε περίπου έτών. Ο τουτοτος έχει 160 όστα και 500 μύς η καρδια του έχει μήκος πέντε δακτύλων και 3 δακτύλων διάμετρον, πάλλει 70άκις κατά λεπτόν της ώρας, ήτοι 4,200άκις καθ' ώραν, 109,800άκις καθ' ήμέραν και 36,775,200άκις καθ' έτος. Καθ' έκαστον

παλμόν ὀλίγων ὡπὲρ τὰς δύο οὐγγίας αἵματος ἐκχύνεται ἐξ αὐτῆς καὶ καθ' ἑκάστην ἐκχύνει περὶ τοὺς ἑπτὰ τόνους ἐκ τοῦ θαυμασίου φέυστου. Οἱ πνεύμονες περιέχουσι περὶ πέντε ἐν γαλλόνιον αἶρος, καὶ εἰσπνέομεν 24,000 γαλλόνια καθ' ἑκάστην. Ἡ ἐν συνόλῳ ἐπιφάνεια τῶν κυψελῶν τοῦ αἵρος τῶν πνευμόνων του, ὑπερβαίνει τοὺς 20,000 τετραγωνικοὺς δακτύλους. Τὸ βάρος τοῦ ἔγκεφάλου του εἶναι τρεῖς λίτραι ὅταν ἀνδρωθῆ τότε ζυγίζει περισσότερον. Τὰ νεύρα ἀνέρονται εἰς πλεον τῶν 10,000,000. Τὸ δέρμα σύγκαιται ἐκ τριῶν στρωμάτων καὶ ποικίλλει κατὰ τὸ πάχος μεταξύ ἐνός τετάρτου καὶ ἐνός ὀγδοῦ τοῦ δακτύλου. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ δερματός του εἶναι περὶ τοὺς 1700 τετραγ. δακτύλους καὶ εἶναι ὑποκειμένον εἰς ἀτμοσφαιρικὴν πίεσιν δεκαπέντε λιτρῶν κατὰ τετραγωνικὸν δάκτυλον. Ἐκαστὸς τετραγωνικὸς δάκτυλος ἐκ δερματός περιέχει 3500 πόρους.

Η ΕΜΜΑ ΛΙΣΣΑΥ.

ΑΙΘΗΣΗ

Περιγραφορ τῆ ἡθῆ καὶ ἔθιμα τῶν Ἰουδαίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Μεταξὺ τῶν σχετικῶς ὀλίγων Ἰουδαίων οἰτινες ἠδυνήθησαν νὰ διατηρήσωσιν ὀρθὴν γενεαλογίαν τῶν προγόνων αὐτῶν, ἡ οἰκογένεια τῶν Λίσσαυ ἐξέχει διὰ τὴν ἀρχαιότητα, τὴν καθαρότητα τῆς καταγωγῆς, τὴν ὅποιαν τὰ οἰκογενειακὰ αὐτῶν ἐγγράφα ἀνευρίσκουσι μετὰ λεπτομέρῃς ἀκριβεῖς διὰ λαμπρᾶς σειρᾶς πεπαιδευμένων καὶ πιστῶν ραββίνων μέχρη τοῦ διασημοῦ ραββίνου Χάιν Γεών, τοῦ τελευταίου ἀρχόντου τῶν διεσπαρμένων Ἰσραηλιτῶν, ἀποθανόντος ἐν ἔτει 1038 μ. Χ., πάντες δὲ οἱ ἡγεμόνες καὶ ἀρχόντες τῆς αἰματωσίας ἦσαν κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπόγονοι ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαβὶδ.

Ὁ κλάδος τῶν Λίσσαυ, ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας κατόκησεν ἐν Λίσσαυ τῆς νῦν καλουμένης Βοσωνικῆς Πολωνίας, καὶ διὰ συνεχῶν ἐπιγαμιῶν διετήρησαν τὴν ἀγνότητα τῆς γενεαλογίας αὐτῶν, καὶ διεβίβωσαν τὰς τιμὰς αὐτῆς ἀκηλιδῶτους εἰς τοὺς ἀπογόνους τῶν, καὶ μέχρι τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας.

Οἱ πρόγονοι τῆς Ἑμμάς ἦσαν ἀδελφοί, καὶ εἶχον πολὺν πλοῦτον συνιστάμενον εἰς χρῆματα καὶ πολυτίμους λίθους· ἐνεκα ὅμως τῶν ἐσωτερικῶν διαίρεσεων ἐν Πολωνίᾳ, αἱτινες ἐπειτὰ ἐληξάν εἰς τὴν ὀριστικὴν ὑπόταξιν καὶ τὸν διαμελισμὸν τῆς αὐτοῦ ἐκείνης χώρας, ἐγκατέλιπον τὸν τόπον ὅστις ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ὑπῆρξε τὸ εἰρηκὸν ἀσυλον τῆς φυλῆς αὐτῶν, καὶ ἐνεκατέστησαν ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου Γ΄.

Ἡ κοινωνία καὶ φιλία τῶν ἀδελφῶν διακαῶς ἐζητεῖτο καὶ ἐκαλλιέργετο ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων τῆς Ἀγ-

γλίας κατὰ τῶν πρώτων ἀφίξιν αὐτῶν ἐν μέτῳ αὐτῶν. Ἀλλ' αὐτοὶ ἀπέφευγον τὴν γενικὴν χαλαρότητα τῆς θρησκευτικῆς πειθαρχίας καὶ ἠθικῆς· ἢ ἐδείκνυον οἱ Ἀγγλοὶ αὐτῶν ἀδελφοί, καὶ διατηρήσαντες τὸ ἐθνικὸν αὐτῶν ἔθνος, τὰς οἰκιακὰς ἕξεις καὶ τὰς αὐστηρὰς θρησκευτικὰς συνήθειας, ἀνεκινούνοτο πρὸ πάντων ἐντὸς ἐκλεκτοῦ κύκλου, συγκειμένου ἐκ τῶν μάλλῳν πεπαιδευμένων ραββίνων τῆς ἡμέρας αὐτῶν, δεχόμενοι καὶ περιποιούμενοι, μετὰ τῆς γενναιοτέρας φιλοξενίας, τοὺς ἐξόχους ἐκείνους Ἰουδαίους οἰτινες τυγὸν ἐπισκέπτοντο τὴν Ἀγγλίαν ἐκ ξένων χωρῶν.

Ὁ Σολομὼν καὶ ἡ Ἄννα Λίσσαυ ἦσαν οἱ νεώτεροι υἱὸς καὶ θυγάτηρ τῶν ἀδελφῶν κατὰ γενικὴν συναίνεσιν, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Πολωνῶν Ἰουδαίων ἠραβωνίσθησαν ἐξ αὐτῆς τῆς νηπιότητός των. Εὐτυχῶς δι' αὐτοὺς, ὅταν ἐφθᾶσαν εἰς ἡλικίαν νὰ ἐκπληρώσωσιν ὑποχρέωσιν οὕτω προῶρος γενομένην ἦσαν ἀμοιβαίως καὶ στενῶς ἀφοσιωμένοι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἀνέμενον μετὰ χαρμονῆς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤθελον τελεῖν τοὺς γάμους αὐτῶν. Ἀλλ' ὅταν ἐπλησίαζεν ὁ ὀρισμένο· χρόνος, καὶ ὁ Σολομὼν Λίσσαυ ἦτον εἰς Παρίσιον πρὸς διεκπεραίωσιν τινῶν ὑποθέσεων τῆς οἰκογενείας, καὶ ἠτόιμάζετο νὰ ἐπανέλθῃ καὶ ζητήσῃ τὴν ἀγαπητὴν αὐτοῦ ἐξαδέλφην, ὁ πατὴρ αὐτῆς, κινηθεὶς ἐκ πείραστος, προελθόντος· ἐκ τινὸς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐρίδος· — εἰς τὴν ὅποιαν ὅμως αὐτὸς ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν — καὶ παρορῶν τὴν μεταξὺ τοῦ νεαροῦ ζεύγους ὑπάρχουσαν ὑποσχέσιν, ἣτις ἐθεωρεῖτο πάντοτε ἱερὰ μετὰ τῶν Ἰουδαίων, ἐπωρλήθη τῆς ἀπουσίας τοῦ ἀνεψιῦ τοῦ ἐν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα του μετὰ γέροντα ἀσθενῆ ἀλλὰ λίαν πλοῦσιον Ἰουδαίου, κάτοικον τοῦ Ἀννόβερ, καὶ ταπεινῆς καὶ σκοτεινῆς καταγωγῆς. Ἡ Ἄννα βοηθουμένη παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ἐπειράθη ν' ἀντιστῆ εἰς τὴν ἀδίκως ἐξασκηθεῖσαν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἀλλ' εἰς μάτην. Τὸ ἀκάθαρτον ἢν ἔσπερ ἐζήτησε τὴν χεῖρά τῆς ἔδωκεν εἰς τὸν πατέρα αὐτῆς μεγάλην ποσότητα χρημάτων, ἀντὶ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ καὶ ἡ Ἄννα ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδομῷ ἔτει ἐν τῷ ἄνθει τῆς καλλονῆς ἐπωλήθη εἰς ἕνα ὀγδοκοντούτη.

Ὅταν ὁ Σολομὼν Λίσσαυ ἐπανῆλθεν, αὐτὴ διηθύνετο ἤδη εἰς τὸ Ἀννόβερ μετὰ τῆς συζύγου αὐτῆς, καὶ ἡ θλίψις καὶ ὀργὴ αὐτοῦ δὲν εἶχον ὅρια. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ τὸ ἔθνος ἐν γένει συνεμερίζοντο τὰ αἰσθηματὰ αὐτοῦ, καὶ μετὰ ἐπίσκεψιν εἰς τὸν θεῖόν του, τὸν ὅποιον αὐστηρῶς ἐπέπληξε διὰ τὴν ἰδιότροπον αὐτοῦ σκληρότητα ἐγένετο ἀμέσως ῥῆξις μετὰ τῶν οἰκογενειῶν. Ὁ Λίσσαυ ἀπηθύνον εἰτα μακρὰν καὶ πλήρη αἰσθηματος ἐπιστολὴν εἰς τὴν Ἄνναν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐξέθετε τὴν συμβουλήν καὶ γνώμην πολλῶν εὐσεβῶν ραββίνων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεώς τῆς ἢ ἐπιστολὴ ἐφθασεν εἰς αὐτὴν ἀσφαλῶς, καὶ τὸ ἀποτελεσμα ὑπῆρξεν ἀποφασιστικὸν ἐπὶ τῆς διανοίας τῆς Ἄναλαβοῦσα ὄλον τὸ ὑψηλὸν πνεῦμα τοῦ ἐκ φύσεως ὑψηλόφρονος αὐτῆς χαρακτήρος, ἐπέμεινε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Λονδίνον. Ὁ πρεσβύτερος σύζυγος αὐτῆς, δὲν ἠ-

δυνήθη γὰ φέρῃ ἀντίρρησιν εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην, καὶ τοὶ ἠθέλησε νὰ τὴν συνοδεύσῃ. Ἀμὰ φθάσα εἰς τὴν πόλιν ἀμέσως ὑπέβαλε τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ πρεσβυτέρου ραββίνου, ζητοῦσα διαζύγιον ἐνεκα ἀνίσου ἡλικίας, τῆς βίας ἢ ἐγένετο χρῆσις πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ γάμου τῆς, καὶ τοῦ προηγουμένου αὐτῆς συμβολαίου μετὰ τοῦ ἐξαδέλφου τῆς. Ἐκκρεμοῦς, ἐτι οὕσης τῆς θίκης αὐτῆς ἐγκατέλιπε τὸν σύζυγόν τῆς, καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὴν οἰκίαν θηλείας συγγενοῦς ἵνα περιμεινῇ τὸ ἀποτελεσμα. Τὸ συμβάν τοῦτο ἐξήγειρε μέγα ἐνδιαφέρον μετὰ τῶν Ἰουδαίων ἐνεκα τῆς νεότητος, καλλονῆς, προσόντων καὶ ἰδιαιότητος φρονήσεως καὶ σταθερότητος τῆς διαγωγῆς αὐτῆς ἐν τοσοῦτω δυσχερεῖ δοκιμασίᾳ οὐδὲ ἡλαττώθη ἐκ τοῦ ἀποκεχωρισμένου βίου τὸν ὅποιον διήνησεν ἐφόσον ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς δὲν εἶχεν ἔτι ἀποφασισθῆ. Ὁ πατὴρ τῆς Ἄννης ἐπιμόνως ἀνθίστατο εἰς τὴν δίκην, καὶ μετεχειρίσθη τὴν ἰσχυρὰν αὐτοῦ ἐπιρροὴν ὅπως τὴν ματαιώσῃ ἀλλ' αὐτὴ ἔχουσα πεποιθήσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τῆς αἰτήσεώς τῆς, κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ διαζύγιον ὡς ἐρμηνεύεται ὑπὸ τῶν ραββίνων, ἐπέμεινε ἀκάμπτως, καὶ τοὺς λίαν σκληρὰν μέσων ἐγένετο χρῆσις πρὸς ἐκφοδίσιν αὐτῆς· καὶ περιωρίσθη εἰς τὴν κλίνην αὐτῆς ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κακώσεων τὰς ὁποίας ἔλαβε διαρκούσης συνεντεύξεως μετὰ τοῦ πατρὸς τῆς, εἰς τὴν ὅποιαν προσῆλθε τῆ αἰτήσῃ αὐτοῦ, ἐλπίσαντος ἐνοικῶν ἐκ ταύτης ἀποτελεσμα.

Ἐπὶ τέλους ὁ ἀρχираββίνος, μετὰ πολλῶν σκέψιν, ἀπήγγειλε τὴν ἐπίσημον ἀπόφασιν, καὶ καλέσας τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη ἐνώπιον αὐτοῦ, ἠνάγκασε τὸν σύζυγον τῆς Ἄννης νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὰ παθοῦμενον διαζύγιον. Ἡ τελετὴ ὑπῆρξε σοβαρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα· ὁ πατὴρ τοῦ Σολομῶντος Λίσσαυ ἐδέχθη τὴν ἀπαλλαγίσαν νῦν ἀνεψίαν του μετὰ μεγίστης τρυφερότητος. Ὁ υἱὸς του ὅστις διὰ λόγους ἀβροφροσύνης ἀπεσύρθη ἐκ Λονδίνου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐρίδος, ἔσπευσε νῦν ἐκεῖ, καὶ μετ' ὀλίγους μῆνας, ἐτελέσθη ὁ γάμος αὐτῶν, τοῦ ἀρχираββίνου δόντος τὴν εὐλογίαν καὶ ἐπικυρώσαντος τὸ γαμικὸν συμβόλαιον, μετ' ὅλην τὴν διαμαρτύρησιν ἣν ὁ πατὴρ τῆς νόμφης διετύπωσε κατ' αὐτοῦ.

Ἐτη παρήλθον κατὰ τὰ ὅποια τὸ νεαρὸν ζεύγος κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν νὰ συνδιαλλάξῃ πρὸς ἑαυτὸ τὸν ἀδικον αὐτῶν συγγενῆ, ἀλλ' οὗτος ἐμεινεν ἀκαμπτος καὶ αὐστηρῶς ἀπέκρουσε πᾶσαν πρότασιν συνδιαλλαγῆς, καίτοι εἰλικρινῶς αὐτὴ ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ του. Ὁ πρεσβύτερος τῆς συναγωγῆς δὲν ἔπαυσε νὰ ἀνανεῶν τὴν πρότασιν ἐν πάσῃ ἐπίσημῳ τῶν Ἑβραίων ἐορτῇ προσπαθῶν νὰ κάμῃ τὴν ἱραρχίαν καρδίαν του διὰ παντός ἐπιχειρήματα θρησκευτικὰ· ἀλλὰ οὐδόλας ἢ ἀποφασίς αὐτοῦ μεταβάλλετο. Ἐπὶ τέλους, ἐνῶ ποτὲ κατετρώγετο ὑπὸ βαρείας ἀσθενείας, ἡ σύζυγος αὐτοῦ κατέρωθε διὰ τῶν δακρύων τῆς νὰ τὸν πείσῃ ὥστε νὰ μεταβάλλῃ κατὰ τι τὴν ἀπό-

φασιν εἰπὼν ὅτι θὰ ῥίψῃ πέπλον λήθης ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ὅταν ἡ Ἄννα γεννήσασα θυγατέρα, δώσῃ ἀμέσως καὶ καθολοκληρίαν ταύτην εἰς τὴν διάθεσιν του, καὶ οἱ γονεῖς αὐτῆς ἐπισήμως ὑποσχεθῶσι οὐδέποτε ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν μέλλουσαν αὐτῆς τύχην. Ἡ Βιολέττα Λίσσαυ ἔσπευσε ν' ἀνακοινώσῃ δι' ἐπιστολῆς τοὺς παραδόξους καὶ αὐθαιρέτους τούτους ὄρους, τοὺς ὁποίους οἱ σύζυγοι ἐδέχθησαν μετ' ἀποστροφῆς, διότι συνδιαλλαγὴ ἐφαίνετο σχεδὸν ἀνευ ἐλπίδος. Ὅκτω ἔτη παρήλθον, καὶ ἡ Ἄννα ἦτον ἡ μήτηρ τεσσάρων υἱῶν διαδοχικῶς, ἕνα τῶν ὁποίων ἐπανειλημμένως προσέφερε νὰ δώσῃ εἰς τὴν διακρίσιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἀλλ' οὗτος ἀκάμπτως ἐπέμεινε κατὰ γράμμα εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ἣν ἔκαμεν ὅταν ἡ ὑπερήφανος αὐτοῦ καρδία εἶχε μαλακυνθῆ ὑπὸ βαρείας ἀσθενείας, καὶ ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἔπαυσε νὰ ποιήσῃ πᾶσαν περαιτέρω προσπάθειαν.

Δύο ἔτη παρήλθον ἀκόμη, ὅταν ἡ γέννησις θυγατρὸς ἦνυσε πάλιν τοὺς ἐπὶ μακρὸν χωρισθέντας συγγενεῖς. Ἡ Ἑμμά Λίσσαυ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τοῦ κόσμου ὑπὸ τοὺς εὐτυχεστέρους οἰανούς· εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς ἦτον ὁ ἀγγελος εἰρήνης καὶ ἀρμονίας, καὶ ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν γέννησιν αὐτῆς, ὁ Βλιέξερ Λίσσαυ, ἐπόμενος τῇ ὑποσχέσει του, ἐπεσκέσθη τὴν θυγατέρα του καὶ τὸν γαμβρόν του, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀποποιηθεῖσαν εὐλογίαν του, καὶ δούς εἰς τὴν Ἄνναν γενναίον δῶρον, ὠδήγησε τὸ νήπιον ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν κατοικίαν του, ἔνθα παρεσκεύασε δαπανηρὰν προετοιμασίαν πρὸς ὑποδοχὴν αὐτοῦ. Ἡ ἕνος οὐδεμίαν γνῶσιν ἔχων τῶν περὶ αὐτὴν, καίτοι χωρισθεῖσα τοσοῦτον προῶρος τῆς ἀγκάλῃς τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἐλικνίσθη ἐν τῷ κόλπῳ τῆς εὐδαιμονίας, ἠγαπήθη μετὰ τρυφερότητος, καὶ ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ ζεύγους καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτῶν μετὰ ἀγάπης καὶ ἀγαλλιάσεως. Ποῖον μᾶθημα μεταβολῆς τῶν ἐπιγείων πραγμάτων ἢ φαιδρὰ αὐτὴ πρῶτα παρουσιάζει ἀντιπαρβαλλομένη πρὸς τὸν συννεφῶδῃ μεσημερινῶν καὶ θυελλῶδες τέλος τῶν μεστῶν περιπετειῶν ἡμερῶν αὐτῆς.

Ὅταν ὁ πατὴρ τῆς Ἄννης ἔλαβε κατοχὴν τοῦ τέκνου αὐτῆς, ἀμέσως εἰδοποίησεν αὐτὴν ὅτι μόνον μίαν ἐπίσκεψιν κατ' ἔτος ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὴν καὶ τὸν σύζυγόν τῆς ἵνα βλέπωσι τὸ τέκνον αὐτῶν, κατὰ τὴν γενεθλίαν αὐτῆς ἡμέραν, ὅποτε κανονικὴ πρόσκλησις δ' ἀπηθύνετο εἰς αὐτούς· καὶ εἰς τὴν συνέντευξιν ταύτην περιωρίσθη καὶ ἡ τῶν δύο οἰκογενειῶν σχέσις εἰς τὸ ἐξῆς.

Ὁ Βλιέξερ Λίσσαυ ἦτον εὐλαβὴς Ἰουδαῖος, σκυθρωπῆς καὶ αὐστηρῶς διαθέσεως, ὡς δύναται νὰ ὑποθέτῃ τις ἐκ τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ ὡς πατὴρ, ἀλλὰ τοσοῦτον εὐπαιδευτο, ὥστε ὀλίγοι ἠδύνατο νὰ ἀντιπαρταχθῶσι πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ ἔθνους του. Ἦτον πρὸς τοῦτοις λίαν ἐντριβὴς εἰς τὰς μαγικὰς καὶ τὰς τῆς παραδόσεως γνῶσεις, καὶ πολὺ διὰ τοῦτο ἐτιμάτο μετὰ τῶν Πολωνῶν Ἰουδαίων καὶ κατεῖχε πολλὰ περίεργα καὶ σπάνια χειρόγραφα τοῦ εἶδους τοῦ-

του τῆς ραββινικῆς φαντασμογραφίας. Ἐβέλετο νὰ συναγῆ περι' ἑαυτὸν τὸς μᾶλλον εὐπαιδευτοὺς Ἰουδαίους πάσης χώρας, καὶ συνήθους νικητείας συνεντυξίαι, ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκίᾳ μετὰ ἐξόχων ἐπί παιδείᾳ ἀνδρῶν, ὅπως συζητήσῃ δυσχερῆ μέρη τοῦ Ταλμούδ, καὶ ποιῶσι ὑπολογισμοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου, καὶ εἰς τὰ προφητικὰ μέρη τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς. Ἐν ταῖς συνεντεύξεσι ταύταις ὁ Σολομὼν Λίσσαν εἶχε τὴν ἀδειαν νὰ παρίσταται, ἀλλὰ σπανίως ἐπιφαιλεῖτο τῆς ἀδειᾶς ταύτης, οὐδὲ ἦτο ποτὲ ποιητὴ ἢ ἐπίσκεψίς του· αἱ πεφωτισμένοι καὶ φιλελεύθεροι αὐτοῦ ἰδέαι οὐδὲως συνεβιάζοντο πρὸς τὰ στενά καὶ σκυθρωπά δόγματα τοῦ σοβαροῦ καὶ αὐστηροῦ συγγενοῦς του.

Ὁ Σολομὼν Λίσσαν κατὰ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς διαθέσεις διέφερον ὀλοσχερῶς τοῦ Ἐλιέξερ καὶ ἐποίει πλήρη πρὸς αὐτὸν ἀντίθεσιν. Καίτοι δικαίως ἐθεωρεῖτο ὡς εἰς τῶν μᾶλλον εὐπαιδευτῶν ἀνδρῶν τῶν ἡμερῶν του, διακρίνετο ἐπίσης διὰ τὴν δυσπιστίαν ἣν ἐκ σεμνότητος εἶχε πρὸς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ διάνοιαν· γενναίως, συμπάθεια, καὶ τὰ τρυφερότερα αἰσθήματα τῆς φιλανθρωπίας ἀνεμιγνύοντο εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ, καὶ λαμπρῶς ἐζωγραφίζοντο ἐν παντὶ χαρακτῆρι τοῦ εὐαρέστου αὐτοῦ προσώπου. Εἰς αὐτὸν σπανίως ὁ ἀπόχρηστος πρόσφευγεν εἰς μάτην, οὐδὲ θρησκεία ἢ πατρις ποτὲ ἔθετον φραγμὸν εἰς τὴν καλοκάγαθίαν αὐτοῦ, ἥτις πολλάκις ἐξετείνετο καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ. (ἀκολουθεῖ)

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ. Ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ἐν Παρισίοις γίνεται ἀγορὰ βατράχων κομιζομένων ἐντὸς καλαθῶν παρὰ τῶν χωρικῶν. Οἱ βάτραχοι θεωροῦνται παρὰ τῶν παρισίων ὡς ἀρίστον εἶδος τροφῆς, ἐντεύθεν αἱ τιμαὶ αὐτῶν ποικίλλουσιν ἀπὸ 75—80 φράγκα ἀνα ἑκατοστῶν.

ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ. Κατὰ γερμανικὸν τι ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1874 αἱ βασιλικαὶ ἐπιχορηγήσεις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς: Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας λαμβάνει 8,250,000 τάλληρα· ὁ σουλτάνος τῆς Τουρκίας 6,000,000· ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, 5,500,000· ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας (ὡς βασιλεὺς τῆς Πρωσίας) 4,500,000· ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας 2,500,000 ἢ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας 2,500,000.

* * * Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἀφρικῆς ὑπολογίζεται εἰς 100,000,000.

* * * Ὑπάρχει ἐταιρία ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχουσα τὴν ἀνδρῶν βρύσεων καὶ ποτιστηρίων διὰ τὸς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη. Ἡ ἐταιρία διατηρεῖ 437 βρύσεις καὶ 438 ποτιστήρας ἐν Λονδίῳ ἐξ ὧν πίνουσι μυριάδες ἀνθρώπων καὶ ζώων· ἡ δαπάνη πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰ πενήτηντα λεπτά καθ' ἑκάστην ἡμέραν δι' ἑκάστην βρύσιν.

* * * Ὁ ἀριθμὸς τῶν θνησκόντων ἐν Παρισίοις ἐξ εὐφρογίας κατ' ἔτος εἶναι τόσῳ μέγας καὶ προβαίνει τοσοῦτω αὐξων, ὥστε ἐπροτάθη εἰς τὴν βουλὴν τῆς Γαλλίας ἡ ἀναγκαστικὴ ἐπιβολὴ τοῦ ἐμβολιασμοῦ.

* * * Κατὰ μέσον ὄρον πωλοῦνται καθ' ὅλην τὴν Ἰαπωνίαν καθ' ἑκάστην 91,537 ἀντίτυπα ἐφημερίδων, κατὰ δὲ τὸ ἀπελθὸν ἔτος ἐδημοσιεύθησαν 5317 νέα βιβλία.

* * * Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς κατασκευάζονται καθ' ἡμέραν πρὸς ἐξαγωγήν 3,000 ὄρολογία.

* * * Ἡ Εὐρώπη ἔχουσα κατοίκους 366,000,000 ἔχει 98,000 μίλια σιδηροδρόμων.

* * * Γάλλος συγγραφεὺς φυσικῆς ἱστορίας γράφει ὅτι κατὰ τὸ θέρος πολλὰκις ἀπὴντήσεν ἐντὸς τῶν ἀμπελῶνων λύκους μεθυσμένους καὶ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ σταθῶσιν εἰς τοὺς πόδας των. Ἡ ὑπερβολικὴ δίψα ὑφ' ἧς κατέχονται τὸ θέρος ἀναγκάζει τὰ ζῶα ταῦτα νὰ τρώωσι σταφυλάς πρὸς κατάσβεσιν αὐτῆς, ἐξ ὧν, γενομένης τῆς ζυμώσεως ἐν τοῖς στομάχοις αὐτῶν, ἀμεθυσκονται ὡς κτήνη.

* * * Ἡ διάσημος αἰοιδὸς Ἀδελίνα Πάττη ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν διὰ συμβαλαίου νὰ μεταβῇ εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας καὶ νὰ δώσῃ θεατρικὰς παραστάσεις ἐπὶ δεκαοκτῶ μῆνας ἀντὶ 3,000,000 φράγκων ἀμοιβῆς. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποσχέσεως ταύτης καὶ τὴν εἰσπραξίν του οὐχὶ εὐτελοῦς τούτου ποσοῦ θέλει ἀποσυρθῆ πλέον τοῦ ἔργου τὸ ὅποιον κατέστησεν αὐτὴν τόσον περιλάλητον.

* * * Ἡ παραγωγή τῶν σιτηρῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς εἶναι τόσον ἀφθόνος ὥστε καὶ ἂν πάσα ἡ παραγωγή δημοκρατικῶν καρπῶν ἐκλείψῃ ἐξ Ἑβρώπων δύναται αὐτὴ νὰ προμηθεύηται ἐξ Ἀμερικῆς ἀφθόνως τὸ προῖον ταῦτο.

ΓΡΙΦΟΣ 4.

S

Ὄρος Κρήτης

Πατήρ τοῦ Σαῦλ

Δημ. Στάης